

TELEGRAFUL ROMAN.

Apare Marția, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL:

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarhie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru străinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrațiunea tipografiei arhidiecezane Sibiu, strada Măcelarilor 47.
Correspondențele sînt a se adresa la:
Redacțiunea „Telegrafului Român“, strada Măcelarilor Nr. 30.
Epistole nefrancate se refușă. — Articuli nepublicați nu se înapoiază.

INSERȚIUNILE:

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori 15 cr. rëndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr. pentru fie-care publicare.

Din cauza sântei sêrbători a „Înălțării Domnului“ numărul procsim va apăre Sâmbătă în 16 Maiu.

Sibiu, în 11 Maiu.

De vre-o câteva zile republica franceză eară este bântuită de crisă ministerială, și de toate neplăcerile împreunate cu asemenea crise.

Nestabilitatea în guvernele republicei și împregiurarea, că sunt puțini bărbații cu autoritate, care sê se scie impune diferitelor fracțiuni republicane, sunt pericol permanent pentru republică atât în cele interne, cât și mai cu seamă în cele esterne. Schimbarea guvernelor după anotimpuri este privită de slăbiciune și nestabilitate, și aceasta aduce cu sine, că guvernele europene nici odată nu au siguranța, că legăturile de pretenie făcute după un anumit plan, cu anumite scopuri nu vor fi desfăcute mâne prin venirea altui guvern cu oameni noi, și cu nouă vederi despre situațiunea politică în general, și despre adevêratele interese în special.

Cumcă o asemenea stare de lucruri slăbesce vața și reputațiunea republicei, despre aceasta nime nu se mai îndoesce, și cumcă de când Francia în concertul european nu mai eserchiează influența sa binefăcătoare, de atunci a perit din Europa simțul de dreptate, și forța conduce și caracterisează toate acțiunile statelor, aceasta o simțim și de și, o simțim în acțiunile esterne ale diferitelor state, și o simțim mai cu seamă în politica internă, care pretutindenea se caracterisează cu nemulțămire generală.

În constelațiunea europeană de astăzi Francia a avut o rolă însemnată. Toată lumea simte, că cestiunea orientală se aproprie de rezolvire, și toată lumea presimte, că acestei rezolviri va trebui sê premeargă un rêsboiu crâncen între Germania și Francia, sau între Rusia și monarhia noastră.

Care dintre acestea două va erumpe mai curênd, aceasta nu se poate spune, căci lucrurile se desvoaltă cu atâta repeđiciune, încât cronicariul cu greu poate spune vre o probabilitate din combinația celor întemplate.

În eara trecută numai am vêđut cu câtă îndărêtnicie a stărut principele de Bismarck pentru primirea septenatului și urcarea forțelor armatelor. Am vêđut, că a disolvat parlamentul, și ordinar alegeri nouă A mobilizat pe bêtrenul împêrat Wilhelm, care a condamnat ținuta opoziționalilor și a apelat la alegători în sensul vederilor cancelarului seu. Am vêđut, cum a deslegat limba marelui

Moltke, care ne-a pus în perspectivă o încêerare cu Francia.

Nu mult după aceasta am vêđut manifestându-se cea mare solidaritate în Germania și Rusia, manifestare în formă oficială de cătră cabinetul din Petropole.

Am vêđut apoi revelațiunile privitoare la antecedențele Bosniei și Herțegovinei, revelațiuni, cari au dat ansă la o interpelare în parlamentul din Budapesta, ce și dlui Tisza — de regulă gata cu răspunsurile — i-au causat perplexitate.

În cele din urmă am vêđut, că diferitele state slave încep a se mișca și ele rotesc în jurul Rusiei, ca în jurul unui soare, de unde asteaptă lumină și căldură.

În asemenea încurcată situațiune nici ochiul cel mai dedat cu constelațiunile politice nu mai poate fi sigur, că bine este orientat. Are trebuință de toată linistea pentru a urmări lucrurile cu atențiune. Și crisa ministerială din Francia nu este chemată nici a vêrsa claritate în situațiunea europeană, nici a procura cronicariului ușurință în urmărirea evenimentelor. Mai puțin ridică ea vața republicei în ochii Europei, mai puțin ne garantează soliditatea republicei și viitorii ei.

Un singur om mai are Francia, despre care se crede, că are încă autoritatea de a putea pași la reconstruirea cabinetului, și acesta este Freycinet, fost în mai multe rënduri ministru președinte și ministru de esterne, acestuia s'a încredințat și acuma misiunea cu formarea cabinetului. După scirile mai proaspete Freycinet a declinat dela sine onoarea de a forma noul cabinet, neputându-se înțelege cu conducătorii diferitelor partide.

Confederațiunea balcanică.

O cestiune a viitoriului s'a sulevat de câte-va capete, cari vêd ceva mai departe, și s'a pus ca un program de luptă al tinerelor generațiuni. Importanța acestei idei me face a me oprî astăzi asupra-i, căci totdeauna este bine a insista asupra unei cestiuni, care e făclia viitoriului.

S'a născut de mult ideea, mi se pare de pe la 1857, de când cu convențiunea de Paris, că statele Peninsulei balcanice nu-și vor putea asigura mai bine viitorul lor, de cât unindu-se la un loc, formând o confederațiune.

Ideia la început a părut a fi o utopie, așa de mare era învâlmășeală în spiritele politicilor timpului.

Au trecut ani de atunci, și oamenii talentați au revenit asupra ei, vêđând, că astăzi nu mai este o utopie, și ceva practic de tot, care dacă nu este aplicabilă astăzi în curênd

ori mai târziu se va realiza. Se crede de acești bărbați, că este o politică a viitoriului de a propaga și susține ideea unei confederațiuni balcanice și în entuziasmul lor đic, că este un gaj, ce bêtrenii îl lasă tinerilor, gaj, ce totdeauna trebuie sê-l aibă în vedere.

Așa s'a rostit de dl Cogălniceanu dela tribuna parlamentului țerei, cu ocaziunea înființării a două consulatate în Cernăuți și Brașov.

Tot în acest fel se pronunță și un politician grec, dl Timoleon Philimon, într'o scrisoare adresată „Românului“ din 24 Septembrie, 1886.

Ideile venite dela un român și grec, și oameni cu vață în țara lor, arată, că ele corespund unor cerinți urgente, de aceea me voiui silî a arăta din punct de vedere istoric necesitatea unei confederațiuni ca unica soluțiune a încurcatei cestiuni a Orientului.

* * *

Esistă în istoria contimporana o cestiune foarte ușoară de învățat, dar foarte grea ge rezolvat, cestiunea așa numită a Orientului. Ea constă în pozițiunea, ce o vor lua popoarele din Peninsula balcanică, între cari cei dintâi turcii, față cu tendințele de agresiune din partea Rusiei sau a Austriei.

Cel mai fin diplomat rămâne încurcat în fața acestei cestiuni, care o tranșează de multe ori faptele, nu persoanele.

Și în adevêr e și lucru greu, a regula pozițiunea a atâtor state mici, și în primul loc al Turciei, față cu puteri mari ca Rusia și Austria, cari dominate de interese deosebite totdeauna se vor ciocni dincolo de Dunăre, mărul de discordie fiind d'apurura între ele.

Și sunt acum aproape 20 de ani, de când se ventilează cestiunea aceasta, care încă nici astăzi nu și-a găsit soluțiunea.

Pentru o mai bună lămurire sê luăm lucrurile dela început, decând cu venirea turcilor.

În secolul al XV, turcii punând deplină stăpânire pe Constantinopol (1453), se desființează vechiul imperiu bizantin, înlocuindu-se cu împêrăția turcească, ear micile state, cari depindeau, decad succesiv sub turci. Bulgarii, sêrbii, își perd independența în urma unor bătălii sângeroase.

Puterea turcilor merge crescând. Supun țerile române, Ardealul, Ungaria, pun pașă în Buda și rêsunetul armelor mahomedane străbate toată Europa. Tremurau craii Europei la auzul semilunei.

Merg, merg, crescând până în 1683, când dela nenorocita espedițiune contra Vienei, sunt nevoiți a da îndărăt.

Dar pe când puterea turcului se rêsfața la sudul Europei și făcea sê tremure inima celor din centrul ei, la nord se plămădia o putere mare, care în curênd avea sê isbucnească ca un vulcan spre a copleși cu totul pe turci. Voese a đice Rusia.

FOIȚA.

Mângăere sau durere?

(Cătră d-soara Iuliana A . . . în Sânteu-jude.)

Motto: Cât se bate, cât suspină,
O inimă de dor plină
Alecsandri.

I.

Inimă, pentru ce esti încinsă în dor!

O inimă, unde țintesci? Ce doresci a avea? Unde voiesci a ajunge? Sau doară-ți este destinată soarta sê fi pururea aprinsă de flacăra dorului infinit? Câte dureri, câte amărăciuni, și câte suspine trebuie sê suportî tu inimă! Oare Provedința a voit așa din eternitate, sau e numai jocul orb al ursitei?

II.

În fine ai ajuns și tu inimă, ai ajuns stadiul acela, cându-ți e ertat sê intri în grădina omenimei, și dintre florile frumoase și drăgălașe ale naturii sê și alegi și tu una, care se-ți aline dorul, și din al cărei parfum gustând, sê uiți suspinele și durerile amari.

Dar oare dintre atâtea mii de flori strălucitoare, dintre atâtea floriore drăgălașe, oare inima mea, care ți este destinată?

Care infloresce pentru tine?

Dintre florile raționale ale omenimei, oare care ți va suride? Care va asculta dorul teu? Cine te va mângăia?

Unde-i oare acea ființă drăgălașe, care prin rațele ei voluptoase, prin privirea sa plină de un farmec ceresc, sê alunge norii cei grei și ceața neagră de pe orizontul ceriului vieții tale?

III.

A! Eată o fragedă floare, eată o mândră vioarea! Mergi inimă și-i spune dorurile tale, mergi și-i spune dorul teu; roagă-o sê te asculte, roagă-o sê-ți toarne balsam recriminatoriu pe ranele ți dureroase; spune-i suferințele tale, spune-i, spune-i dorul teu.

IV.

Ai și tu dor inimă, după atâtea suferințe, ai și tu puține momente sublime, momente dulci de fericire, ca și cari în viață abia ți-a fost ertat a spera numai.

Mulțamesce pentru aceasta sântei Provedințe.

V.

Dar o copilă jună, o mândră vioarea, abia am convenit numai și în butul durerilor mele destinul — crudul destin — voiesce sê ne despărțim. Scumpă ființă te las, așa voese ursita. Te las frumoasă jună, dar cugetul meu, dorul meu, rămâne la tine.

Eu plec dar, scumpă ființă, plec cu un nemărginit dor în sinul meu; și of ce-mi vine în minte la momentul despărțirii.

Voiu avea oare curagiul sê-ți spun?

Esti blândă, esti inocentă, cum voi îndrăsnî eu ați mărturisî dorul și cugetul meu?

Dar mai presus de toate esti bună.

Bunătatea ta me va ierta sê și pun o întrebare: Eu plec scumpă copilă; me duc departe, presteu munți și presteu ape: spune-mi dară, ai vrea tu oare sê mai convenim și sê nu ne mai despărțim?

Iertare, iertare, copilă jună, eartă-me te rog, vêđ, că fața ta roșesce la vorbele mele cuteđetoare.

Vêđ, că simțul fecioresc nu te lasă sê-mi rêsponđi...

Dar frumoasă jună, eu voiui scrie dorul și voința inimei mele pe papir, face-vei și tu asemenea?

Papirul ființă mută și fără simțire va primî ori ce-i vei încredința, va primî bucuria sau întristarea, mângăerea sau durerea, ce mi-o vei trimite prin dînsul...

Face-vei aceasta scumpă copilă?

Ți mulțemesc . . . O inimă nobilă ca și a ta, cum ar și putea oare desprețui rugarea unei inime doioase.

O! cine are fericirea de a te cunoasce numai poate dubita despre bunătatea inimei tale.

Rêmâi dar cu Dumnezeu, tu steluța fericirii mele.

Ultimul moment al despărțirii a sosit; ce mângăere, ce speranță îmi dai? Tu prin un suris grațios și prin o privire doioasă, te despărțesci de mine... oare acel suris și aceea privire, ce însemnătate au?

Venind turcii în atingere cu ei numai pela sud pe la marea de Azof, n'aveau o cunoștință deplină unul de altul.

Lui 1711 i-a fost dat să aducă în deaproape atingere pe cele 2 mari puteri, una cu un renume mare, alta abia formată. Și malurile Prutului din privelisea rușilor au vădit cele dintău picături de sânge rusec, vârsat de iartaganul turcesc.

Rusul e bătut atunci, totuș soarta armelor a fost tot cu rușii. Ei mergeau spre creștere, turcii spre descreștere, căci dela 1683 le mergea ca racul.

Din ceea ce era Turcia înainte până pe la Buda, acum Dunărea le e hotar. Tot ce era dincoace de Dunăre îi scapă de sub mână.

La noi acasă încep a se amesteca rușii și nemții, luându-ne Oltenia.

Se înmulțise stăpânii, ceea ce trebuia să aducă un șir de neliniști și neorândueli.

Turcul avea suzeranitate numai de drept. De fapt Rusia începuse a dicta la noi, constituindu-se în curte protegiuitoare. Înfrurirea ei a ajuns a fi mare din cauză, că și forma sub care o protesta era cea religioasă.

Rusul intră în țeara noastră în numele ortodocismului. În numele creștinătății căutară a ne scăpa de turci (?) cum tot în numele creștinătății căutară mai pe urmă a ne sugruma politicesc.

Românul, de bună credință, s'a dat cu totul în mâinile lui. Boerii, preoții, domni, toți erau cu rușii.

Alătura cu Rusia se amestecă la noi și Austria. Scăpată de turci în 1683 ia ofensiva. Trece Dunărea și ocupă cetăți, ba ce e mai mult pun mâna și pe Oltenia (1718). Și dela această dată a început a se nasce acele dorinți de cutropire din partea austriacilor și a rușilor, cari au mers din ce în ce crescând, că ne-am pomenit într'o bună dimineață cu părți din Moldova rășluite, Bucovina (1717) și Basarabia (1812).

Lucrurile nu se puteau petrece în linisce, ci au trebuit se dea nascere la certuri și nemulțumiri.

Fie care din cele 2 puteri căuta se ia totul. Turcia slabă nu se putea opune, ci privia ca un spectator fără putere, cum vecinele noastre se jucau cu noi „de-a rășluelele“. Și dacă am scăpat de-a fi pe deplin rășluiți de ruși sau nemți, cauza a fost că rășluitoarii nu s'au împăcat între ei.

Din cearta lor doi am folosit noi, și acelei certe datorim existența noastră.

Acum dacă ne întrebăm, ce interese are Rusia și Austria de a se amesteca în trebile noastre, găsim îndată răspunsul.

Rusia e un stat mare dar mai numai pe uscat. Rusia nu are mare. Marea baltică îi e închisă, căci Danemarca ori când o poate opri la cele 4 strâmtoare: Scagherac, Categat, Beltul-mare și Beltul-mic.

La sud marea Caspică e un lac mare, la nord Oceanul înghețat nu-i trebuie, căci destul le e frig în țeară, nu mai caută să înghețe pe oceanuri glaciale.

Singură Marea Neagră mai e de samă pentru ea, dar și aceasta le este închisă, căci Dardanelele sunt așa de strimte, încât câteva guri de tunuri le închid trecerea. Deci rusul n'are apă, unde să se scalde. El luptă pentru apă. Se fie întâiu deplin stăpân pe marea neagră, care se nu mai fie un „pontus Euxinus“, un sălaș al tuturor vaselor străine, ci „un golf rusec“, unde flota rusească să se lăfăiească în banii sei.

Nu mai marea nu-i bună de nimic. El visează și mai departe. Le trebuie să ocupe cheia orientului, și aceea e Constantinopol.

Și care e visul de aur al politiceii ruseci, decât ocuparea Constantinopolului?

VI.

De douăzeci de ori a răsărit și a apus soarele, de când scumpă ființă nu te-am vădit.

Mare interval pentru o inimă doioasă în acest răstimp, n'a fost oară nici minut în care scumpă ființă, eu să nu cuget la tine. Voi cari nu veți crede aceasta nu știți, cum se numesce, acel simț, care se ivesce în inima unui tiner la privirea unei tinere fecioare.

VII.

Văd inimă, că nai linisce nici repaus, văd că ești tristă și..... din minutul despărțirii; în mijlocul durerilor ai totuși o mângăere: eată eau peană și papir, spune-mi dar inimă simțemintele tale și le voiu trimiteceleii ființe, pentru care tu suspini.

Eu me despărțesc cu dor și cu speranță în inimă, — oare în inima ta aflăse acestea?

VIII.

Epistolă, tu servitoare a inimei mele dute și salută pe Iuliana; du cele mai frumoase felicitări Iulianei.

Mergi și-i spune, că soarele, când răsare me află cugetând la dânsa, când apune me lasă cugetând la dânsa. Spunei, că vădând doi boboci de floare, 'mi aduc aminte de obrăjorii ei, vădând două vioare 'mi aduc aminte de ochii ei.

Vechiul Bizanțiu, devenit capitală de imperiu în secolul al IV-lea, luat de turci în secolul al XV-lea, a devenit idolul rușilor cu secolul al XVIII.

I-s'a dat denumirea de Țarigrad, adică orașul țarilor. Se educău principii la curtea de Petersburg pentru a-i pune pe tronul din Bizanțiu. Se băteau monede în acest sens. Toate acestea ne arată, că după cum românul cântă:

„Dela Nistru până la Tisa...“

Asa și rusul doarece:

„Din oceanul înghețat până 'n Bizanțiu.“

Tot ce este în cale caută se copleșească, și dacă i se opune ceva el este foarte răbdător și așteaptă, fără însă a perde din vedere ținta.

Și cine oare e nodul, ce-l întelnește rusul în drumul seu cătră Țarigrad, dacă nu noi românii?

De aci tendința de a ne cuprinde și pe noi în noianul masei slave, și dacă am scăpat nu o datorim aceasta nici patriotismului nostru, nici bisericeii noastre, nici clerului nostru, ci numai și numai ciocnirii de interese între cele două puteri răpitoare Rusia și Austria.

Și una și alta ne vrea pe noi și în lăcomia lor n'au putut apuca decât foarte puțin (foarte mult pentru noi); reușind a scăpa cum suntem, că putem fi astăzi o țeară românească.

Cele ce ne-au luat rușii ne dau a înțelege atâta: rusul vrea să se apropie de Dunăre, ca de acolo se poată să se apropie de Țarigrad.

Ne-a luat în 1812 Basarabia, ce era până în Prut și Dunăre. Silit se dea o parte din ea în 1856 o reia în 1878. Ce interes avea rusul de o șuviță de pământ?

Nimic altul decât a fi mai aproape de malurile Dunărei, unde ca un malac să se poată scâlă în apele ei.

Țările occidentale i-au înțeles scopul și au căutat să-l depărteze de Dunăre, și când au vădit că nu pot, au făcut ce-au făcut de ne-au dat Dobrogea numai și numai se fim nodul între potopul slav dela nord și cel dela sud.

Aceasta fiind pe scurt politica rusească, să revenim se vedem ce doarece Austria. (Va urma)

Corespondențe particulare

ale „Telegrafului Român.“

Concertul Reuniunii române de cântări din Sibiu.

Sibiu, 11 Mai, 1887.

„Reuniunea română de cântări din Sibiu“ a procucat Duminecă seara adevărate momente de desfătare sufletească numărului public, care s'a adunat în sala dela „Musikverein“ spre a asculta concertul ordinar al acestei reuniuni. Programă executată este cunoscută din Nr. precedent al acestui ziar. Noi avem datorința și plăcerea se constatăm, că programa pe cât a fost de bogată, pe atât a fost și escelent executată, cea ce face onoare dirigentului și reuniunii.

„Sonata“ de Beethoven, o a executat domnul pianist Victor de Heldenberg, cu o elegantă și rară precisiune, cea ce a justificat pe deplin insufletirea, cu care publicul a aplaudat pe domnul Heldenberg. Asemenea vii aplause au stors executarea pieselor de sub numărul 6 din programă, compozițiile domnului Heldenberg, pe cari le a cântat foarte frumos doamna A. Brote, acompaniată cu multă dibăcie artistică de însuși autorul.

Domnul George Pop ni s'a prezentat ca tenor tare simpatic în piesele „Solia florilor“ și „Cre-

Dute epistolă dute, și oferesce Iulianei cele mai sincere simțeminte ale inimei mele și-o roagă să facă asemenea.

O! dragă epistolă cu cât e mai fericită soarta ta, de cât a mea!

Tu vei merge la Iuliana, vei ajunge în mânuțele ei fine, în mânuțele acelea, cari eu am fost fericite a le săruta... O! dacă mi-ai sci tu spune, că oare dînsa cu ce plăcere te va primi?..

De vei fi binevenită te va pune la sînul seu, te va sêruta cu dor, cât vei fi de fericită.

O! atunci cum aș dorî să fiu eu în locul teu!

Ear de vei fi rêu tractată, de vei fi respinsă cu dispreț — cine scie ce te așteaptă! — atunci epistolă dragă — taci și sufere! Ajută barem tu inimei mele a suferi.

O! de mi-ai putea tu spune, care dintre acestea două le-a ajuns?

Ori care îți va fi soarta — dute!

Nu întârția dară epistolă dragă, dorul și suspinele inimei mele te vor însoți — dute cu Dumneșeu.

(Va urma.)

dință în primăvară“ de F. Schubert, pe cari le-a cântat cu un succes ca poate nici odată până aci, ceea-ce de muștră un progres evident. Tot așa trebuie se ne exprimăm și față cu domnul Isaia Popa, care a cântat balada de C. Loewe „Călugărul din Pisa,“ acompaniat și dânsul de dl Dima.

Frumoasa voce de bas a domnului Popa, nu pentru prima dată a încântat pe publicul din Sibiu. Cu asemenea voci frumoase și disciplinate nu e minune dacă omul scie răpi publicul.

„Recitativ și Duetul“ din oratoriul „Creațiunea“ de Haydn a fost scump mărgăritariu în frumoasa salbă a concertului. Doamna Maria Crișan ca „Eva“ a fost escelentă, asemenea domnul Dima ca „Adam.“ Acompaniarea pe piano a a proveșut doamna Minerva Brote cu o adevărată desteritate artistică.

Punctul de splendoare au fost corurile. Toate piesele rezervate corurilor au fost frumos esecutate, dovadă că reuniunea română de cântări s'a rezolvit a studia conscientios, și a păși în fața publicului cu lucruri de valoare artistică, cari interpretate după cum cere arta, se producă în public convingerea, că lucrul de artă totdeauna răsplătesce în abundență osteneala.

Vom aminti cu recunoștință, că la „Cântări de iubire“ de Brahms acompaniarea cu 4 mâni o a proveșut în mod strălucit domnul pianist Victor de Heldenberg, cu fca D-sale, domnișoara Adela.

Felicităm pe reuniunea română de cântări pentru succesul cu acest concert, felicităm pe dirigentul ei domnul Georgiu Dima, care este sufletul acestei reuniuni, pentru succesele, la care a sciut se conducă reuniunea.

—n—

Academia română.

Insciințare.

(Încehere.)

La acestea se mai adaug următoarele dispozițiuni luate de Societatea Academică:

1. La concursurile acestor premii se pot presenta și opuri preînnoite în noave edițiuni, cari se vor fi retipărit în cursul anului de autori în viață.

2. Din cuprinderea chiar a testamentului, traducțiunile din limbi străine sunt escluse dela concurs; se va face însă excepțiuni pentru acele traducțiuni de pe opuri străine clasice, cari:

a) sau prin dificultățile învinse ale unei perfecte reproduceri în versuri românesce vor constitui adevărate opuri literare ale limbei române;

b) sau prin anecșarea de elucidări și de note științifice, cu totul proprii traducătorului, își vor fi însușit meritele unor lucrări originale în limba română.

3. Cărțile premiate de Academia română din alte fonduri ale sale sau cele tipărite din inițiativa și cu spesele ei, nu pot intra la concurs pentru premiile Năsturel din seria B.

4. Premiile Năsturel din seria B. se pot acorda nu numai unor opuri complete, ci și părții unui op tipărit în cursul anului cu condițiune însă, ca această parte să fie de valoarea și de întinderea unui volum și nu de a le unei simple fascioare, (minimum 400 pag. format în 8° garmond.)

5. Premiarea unei părți a unui op la un concurs anual nu împedecă premiarea unei alte părți a aceluiaș op la un concurs posterior.

6. Opurile anonime și pseudonime vor putea fi admise la concursul cărților tipărite, ear autorii lor, spre a primi premiile acordate, vor trebui să justifice proprietatea lor.

IV. Premiul Statului Heliade-Rădulescu, de 5,000 lei, se va decerne în sesiunea generală din anul 1888, celei mai bune disertațiuni scrise în limba română asupra următorului subiect: „Nunta la Români. Studiu istorico-etnografic comparativ.“

Usurile nuptiale trebuie studiate în variațiile lor după toate provinciile române, comparându-se cu nunta la vechii romani și la popoarele neo-latine pe de o parte, cu nunta la vecinii Românilor (slavi, unguri, greci, albanesi) pe de alta, de unde să reeasă apoi dela sine o concludiune istorico-etnografică.

Manuscrisul va trebui să cuprindă materie pentru 200—300 pagini de tipar în 8° garmond.

Terminul presentării manuscriselor la concurs va fi până la 31 Decembrie 1887.

V. Premiul Statului Lazăr, de 5,000 lei, se va decerne în sesiunea generală din anul 1889 celei mai bune lucrări în limba română asupra următorului subiect: „Studiul vinurilor din România din punctul de vedere economic și al compozițiunii lor chimice.“

Manuscrisul va trebui să cuprindă materie pentru circa 300 pagini de tipar în 8° garmond.

Terminul presentării manuscriselor la concurs va fi până la 31 Decembrie 1888.

VI. *Premiul Statului Heliade-Rădulescu*, de 5,000 lei, se va decerne în sesiunea generală din anul 1889 unei cărți scrise în limba română cu conținut literar, care se va judeca mai meritorie printre cele publicate dela 1 Ianuarie 1887 până la 31 Decembrie 1888.

VII. *Premiul Asociației Craiovene pentru dezvoltarea învățământului public*, în sumă de lei 1,500 se va decerne în sesiunea generală din anul 1890 celei mai bune cărți didactice în limba română din câte se vor fi tipărit dela 1 Ianuarie 1887 până la 31 Decembrie 1889. Această dată este și termenul extrem al depunerii la cancelaria Academiei, în 12 esemplare, a cărților propuse pentru concurs.

VIII. *Premiul Statului Heliade-Rădulescu*, de 5,000 lei, se va decerne în sesiunea generală din anul 1890, celei mai bune lucrări scrise în limba română asupra următorului subiect: „Istoria scoalelor în țările române în prima jumătate a secolului XIX până la anul 1864.”

Termenul prezentării manuscriselor la concurs va fi 31 Decembrie 1889.

IX. *Premiul Alexandru Ioan Cuza*, de 10,000 lei, se va decerne în sesiunea generală din anul 1891 celei mai bune lucrări scrise în limba română asupra următorului subiect: „Istoria Românilor dela Aurelian până la fundarea Principatelor.”

Termenul prezentării manuscriselor va fi 30 Noiembrie 1890.

X. *Premiul G. San-Marin*, în suma de 1,500 lei, se va decerne în sesiunea generală din anul 1891 celei mai bune lucrări asupra următorului subiect: „Considerațiuni asupra comerțului României cu țările străine atât la Orient cât și la Occident, începând cu secolul al XVI-lea până la anul 1860.”

Termenul prezentării manuscriselor la concurs va fi 31 Decembrie 1890.

NB. Manuscrisele lucrărilor puse la concursurile premiilor de sub N-rii IV, V, VIII, IX și X se vor prezenta anonime, purtând o devisă, care va fi reprodușă pe un plic sigilat, conținând numele concurentului.

Academia își rezervă dreptul de a tipări în publicațiunile sale lucrările, ce se vor premia.

Premiile se vor da autorilor numai după tipărirea lucrărilor premiate.

Apel

cătră p. t. public român.

Cultura națională este în ziua de astăzi cestiune de viață pentru toate popoarele, ea este cu atât mai mult, deoare-ce secolul de acum va rămâne caracterizat în istoria lumii ca eminentele purtătorii al stindardului științelor culturale și al aspirațiilor naționale. Mersul grăbit, cu care se întrec astăzi toate popoarele la izvorul culturai naționale, este cu atât mai periculos pentru poporul rămas încă înapoi pe această cale, cu cât mai mare este distanța, ce-l desparte de celalte. Pericolul este și mai mare atunci, când poporul cu pași trăgânați este ajuns de alte popoare cu pașuri înădăcit de accelerate: în acest cas cel dintâiu este călcat în picioare, strivit, rănit și lăsat în drum ca nenorocitul cădută în tâlhari, din evangeliu. Fie sigur acel nefericit popor, că nu-și va afla Samaritanul, căci progresul în știință și în cultură nu cunoaște pardon.

Nu mai este de fost să se stăruim mult, ca să arătăm, că de neglijată a lipsă și este și acum cultura națională a femeilor române bucovinene. Faptul, că în întreaga Bucovina nu se află nici măcar o unică școală românească de fete este o dovadă destul de tristă pentru acest și mai trist adevăr, și totodată o cauză de mari îngrijiri pentru viitoriu, deoare-ce știut este, că din lipsa de cultură națională răsar toate rele, cari amenință existența unui popor.

S'a pus — ce-i drept — înainte de trei ani și încă basă la un fond, din care cu timpul se se poată înființa și în Bucovina o școală românească de fete. Dar modesta, de tot modesta sumăsoară de 300 fl. adunată atunci și dată în administrațiunea societății „Școala română” din Șuceava, nu-i poate da nimănu speranța, că realizarea acestei idei salutare se se întempe cândva.

Spre a deștepta dar din nou inimile românilor iubitori de progresul cultural al neamului lor și spre a împinge lucrul cu un pas mai departe, subsemnatul a prelucrat prea interesanta și frumoasa novelă „O rugăciune” de Carmen Sylva, a imprimat-o în 1000 esemplare anume cu scop ca să se vândă în folosul „fondului școlii românesce, de fete din Bucovina”, și acum vine de roagă pe on. p. t. public român să binevoiască a o cumpăra și astfel de a întinde mână de ajutoriu, pentru un scop de urgență necesitate publică națională.

Prețul noilei e 45 cr. (și 5 cr. pentru postport.) Espeșiuni a conto nu se fac, ear cu rambursă (postnachnahme) nu se trimit mai puțin de 5 esemplare.

După acoperirea speselor imprimării în sumă de 62 fl. 25 cr., venitul întreg din vânzarea restului de 855 esemplare se va da în administrarea societății „Școala română” din Șuceava (Bucovina), ca să se adauge la fondul

scoalei de fete” și despre rezultat se va da seamă on. p. t. public prin foile române. Marinimosii p. t. domni și marinimossele doamne, cari vor binevoi a-și da obolul pentru acest scop, sunt rugați a se adresa la dl Amfilochiu Turturean c. r. auscultant în Cernăuți și la dl Stefan Saghin Drd. de s. teologie și prefect seminarial în Cernăuți.

Cu deosebită stimă.

Flor. Carp.

Varietăți.

* Închiderea dietei se va întempla Joi în 14/26 Maiu a. c.

* (Himen) Dl Dr. Gavril Onișor, profesor la școala normală din Berlad în 10/22 Maiu a. c. și-a serbat cununia cu dsoara Cornelia Popescu.

* (Învitare) la maiialul școlarilor români dela ambele școale confesionale din Alba-Iulia, care se va serba în 14/26 Maiu 1887 în bercul „Prater” (pre timp ploios la „soare”).

Începutul la 3 oare d. m.

Prețul intrării: de persoană 60 cr., de familie 1 fl. 50 cr. v. a.

Venitul curat este menit pentru biblioteca școlară. Supra solvirile se vor cuita pe cale diuaristică. Comitetul arangiator.

* Comisari reg. pentru esamenele de maturitate. Ministrul reg. ung. de culte și instrucțiuni publică a numit pe anul curent școlastic de comisari reg. pentru esamenele de maturitate pe următorii: La gimnasiul superior român gr. or. din Brașov: pe Ignatie Veress, directorul gim. de stat din Sibiu; la gimnasiile reform. din Aiud și Orăștie: pe Dr. Bela Szász, profesor la universitatea din Cluj; la gimnasiile din Cluj și Mureș-Oșorthei: pe Dr. Carol Szabó, profesor la universitatea din Cluj; la gimnasiile ref. din Odorheiul-săc. și Zălan: pe Dr. Stefan Hegedüs, profesor la universitatea din Cluj; la gimnasiul și școala reală evang. lut. din Sibiu, la gimnasiile evang. lut. din Mediaș, Sighișoara, Bistrița și Brașov: pe Iosif Elischer, inspector reg. de școală al inspectoratului Sibiu; eară la gimnasiul unitar din Cluj: pe Dr. Aron Berde, profesor la universitatea de acolo.

* (Convocare.) Membrii despărțământului I (Brad,) al reuniunii învăț. români gr. or. din districtul Zarand, și toți, cari se interesează de învățământul popular, sunt invitați a participa la a II-a adunare generală, ce se va ține în Brad, în sala gimnasială în zilele 26 și 27 Maiu v. 1887 pre lângă următoarea programă:

Partea I-a

1. Deschiderea adunării prin presidiu.
2. Raportul comitetului.
3. Raportul cassariului.
4. Raportul bibliotecariului.
5. Propuneri.

Partea a II-a

1. Pertractarea cuvântului „jug” după I carte de cetire de I. Popescu, de cătră Nic. Nicorescu.
2. „Ioan Botezătorul” de Ioan Birău.
3. „Numărul 9” prelegere de G. Teodor.
4. „Copilul călăreț” prelegere de I. Safta după I carte de I. Popescu.
5. „Chilia școlii și desemnul ei” prelegere de Pavel Vraciu.
6. „Prepusațiunile” prelegere de Efreim Pop cu aplicare la piesa „Țeranul și ochitorii” după a II-a carte de I. Popescu.
7. „Subtragerea în scris” de Arsene Duma (ciclul nrilor până la 100.)
8. Propusețiunea simplă pură, și amplificată de G. Draea, cu aplicare la deprinderile: „Casa curată e frumoasă” etc. după I. Popescu pag. 49.
9. „Împletirea de coșerci și pělării” de Anania Hodoș.

Din ședința comitetului ținută la 30 April n. în Brad.

Ioan German,
v. președinte.

Petru Rimbaș,
secretar.

* (Convocare.) Membrii comitetului central al reuniunii învățătorilor români din districtul Zarand, anume: P. T. DD. Vasiliu R. Damian, pres. district. al despărț. I Brad; Georgiu Foras, din Rapolt preș. al desp. II. Hondol; I. German, v. preș.; Petru Rimbaș, secretar. I. Hondol, I. Glad, din Bania Hodoc, pres. II.; Ioan Anghel, bibliotecariu; Anania Hodoș, cassar, și membrii de comitet: Petru Mihut din Secăreimb, Avram Mihut din Băița, George Ignaton din Ormindea și Ales. Jovan din Hondol, sunt invitați a participa la ședința comitetului, ce se va ține la 14/26 Maiu 1887 în sala gimnasiului român gr. or. din Brad, la oarele 11 ante meridiane.

Obiectele de pertractat:

1. Raportul biroului comitetului.

2. Staverirea materialului de pertractat în adunările despărțământului reuniunii.

3. Staverirea șilei și a programei pentru adunarea generală districtuală.

4. Eventualii.

Dela biroul comitetului central.

Brad, la 5 Maiu, 1887.

I. German,
v-pres.

Petru Rimbaș,
secretar I.

* (Esundări.) Ploile continue și torențiale din săptămēna precedentă au cauzat mari esundări în toate părțile Transilvaniei, dar cu deosebire pe valea Mureșului. Comunațiunea cu trenul în mai multe locuri e întreruptă. Alba-Iulia în urma esundării atată a Mureșului cât și a riului Ampoiul stă întreagă sub apă afară de fortăreață. Locuitorii numai pe locurile mai ridicate a putut scăpa dinaintea valurilor furioase. Paguba e enormă. Mai multe case surpate. Aspectul seamănă aproape cu cel al Seghedinului din 1879. Anul acesta e bogat în calamități elementelor. Mai înainte a devastat focul, acum a vine apa!

* Comisiunea municipală a comitatului Sibiu a votat suma de 300 fl. v. a. — având în vedere ridicarea producțiunei de vin — pentru a se înființa pe teritoriul comitatului o societate de vinitură și pivnițar.

Atari societăți, cari voesc a concura pentru obținerea vre unui ajutoriu, au a-și înainta cererile — alăturând statutele aprobate de ministeriu — comisiunei economice a comitatului Sibiu, până la finea lui Sept. a. c.; ear pentru de a fi posibilă cunoașterea vitalității și hărniciei lor de a se sprijinire, sunt datoare a-și ficsa cu deosebire numărul membrilor și averea societății precum și întreprinderile, ce societatea a plănuit a-le face.

* (Postal.) Din partea direcțiunei postale din loc se aduce la cunoștință că: oficiul postal din Cislădioara, care în fiecare an durează numai în lunile Maiu, Iunie, Iuliu și Aug. s. în anul acesta s'a pus în activiune, începând cu 8 n. a. l. c. Căruța postală între Cislădioară și Sibiu va circula în tot decursul celor 4 luni, după planul următor: I. Cislădioară-Sibiu, pleacă din Cislădioara la 6 oare și 30 min. dimineața — stă în Cislădie 5 min. — sosese în Sibiu la 8 oare și 10 min. dimineața. II. Sibiu-Cislădioară, pleacă din Sibiu la 4 oare 30 min. după ameași — stă în Cislădie 5 min. sosese în Cislădioara la 6 oare 35 minute după ameași.

* (Postal.) În comuna Cărstian (Keresztényfalva) comitatul Brașovului, este de ocupat un post de magistru postal salarisat cu 150 fl. 40 fl. pașal de cancelarie, pe lângă depunerea unei cauțiuni de 100 fl. Petițiunile de concurs în 3 săptămēni sunt a se trimite la direcțiunea postală din Sibiu.

* (Spirtul României în Triest.) „Pester Lloyd” publică sub titlul: „Decadența esportului nostru de spirt” următoarea notiță: Decadența esportului nostru de spirt o ilustrează mai bine sosirea spirtului român în portul Triest. Spirtul sosit din România la Triest a format în Martie 50.19 perente din totalul spirtului sosit acolo, iar în luna lui Aprilie a ajuns suma de 79.12 hectolitre, care socotind suma totală a spirtului sosit în luna aceea, dă o cotă de 66 perente pentru spirtul român; spirt austro-ungar s'a putut vinde în aceea lună numai 28.46 hectolitre, adecă nici măcar a patra parte din spirtul sosit la Triest.

Dacă raporturile respective se vor desvolta în forma de până aci — și aceasta se va întempla, dacă din partea competentă nu se va întreprinde nimic pentru a scoate spirtul român din Triest — atunci în curēnd vom ajunge a constata minunatul fapt, că nici un pic de spirt indigen nu va mai ajunge la Triest.

* Misiunea Kultur-egyletului se dă pe față, din cerculariul adresat de președintele cultur-egyletistilor din Ungaria cătră președiinții comitetelor cercuale. Din acest cerculariu a lui Carl Gerlocy „Egyetértés” reproduce următoarele:

„Nu numai pentru rezolvarea petițiunilor, ce vin din Ungaria avem trebuință de mai multe puteri materiale, de cât de cari dispunem acum, ci și pentru ca kultur-egyletul să poată esecuta aceea onorifică problemă, cea sfântă datorie, ce-l așteaptă în comitatul Peștei și în împrejurime. E adevărat, că în această direcțiune am făcut ceva în măsura puterilor noastre materiale. Am înființat în Soroksár, în Visegrád înfloritoare asiluri de copii. În Pilis Szántó și în Torbagy am făcut posibilă înființarea de asiluri de copii; dar dacă ne uităm în inima țării: în comitatul Pesta-Pilis-Solt-Kis-Kun, trebe să vedem, cât se poate mai iute, cât lucru ne așteaptă, cât timp negligeat avem să reparăm! După datele noastre, în această populațiune, care numără 583,000 suflete

sunt 114,000, cari nu vorbesc unguresce, apoi 73,000 germani, 34,000 sloveni și 7000 sârbi. În acest comitat sunt 29 comune în preponderanță sau cu totul slovene, 42 comune germane și 7 comune în preponderanță sârbesci. *A câștiga pe copii acestor comune pentru naționalitatea noastră*, a încetățeni în aceste comune limba maghiară, este în adevăr o frumoasă problemă a cultur-egyletului maghiar cu atât mai mult, cu cât, patriotismul acestor comune este neîndoios, fiind că *terenul pentru maghiarizare e bun* și fiind că ei înșiși voesc, ca copii lor să învețe unguresce, dar deoarece cea mai mare parte sunt sârbi, nu sunt în stare a-și procura mijloacele necesare pentru aceasta. După toate acestea rog din nou comitele cercuale, în interesul procurării mijloacelor necesare spre ajungerea țintei noastre, a desvolta o mare activitate mai ales pe tărâmul câștigării de membri și de bani.

* (Jefuire.) În 1 spre 2 Maiu a. c. o bandă de tâlhari (6—8 indiviți) a tăbărit din pădurile comunei Merșori spre comuna Dealu Babii și slobozind 3 focuri asupra casei crânicului Ioan Bruzan s'a postat în curtea lui.

Acesta e econom de vite, presupunând, că ciobanii dela oi pușca contra unor animale de pădure, ce ar fi venit la turma lor, a sărit iute și eșind afară ca să vadă, ce sa întemplat, nu trecu bine pragul ușiei, când doauă figuri de om se iviră înaintea lui, și în loc de răspuns la întrebarea: „câ cine sunteți?” l' prinseră de grumazi, și între injurături selbatice cu voce schimonosită l' traseră înapoi în casă, l' legară atât pe el cât și pe ceialalți membri ai familiei sale, cerură într'un ton amenințătoriu bani dela ei.

Ei spăriați de o moarte sigură le respunse, că bani nu sunt. Atâta fu deajuns ca tâlharii să se arunce asupra lor cu toată furia, să-i maltrateze, le-au spart capetele, i-au sluit la ochi, la mâni într'un mod de tot crud și barbar.

După ce se încărcară cu de toate, ce au aflat mai de valoare prin casă, prin camerile și lățile lor, se depărtară — lăsându-i mai morți și legați cu cotele la spate. Numai de câtră ziua a nimerit o servitoare a lor, de i-au deslegat. — După afirmarea medicului, carele i-au cercetat înmediat în ziua următoare, se sperează însenătoșarea vulnerațiilor.

Deși se face cercetare serioasă în toate părțile, totuși până acuma nu s'a putut da încă de urma hoților.

* (O nouă ordinațiune.) Toate autoritățile și în special comunele din patrie au primit din partea ministrului de interne îndrumarea, ca epistolele și pachetele, cari se trimit pe teritoriu ungar să fie adresate de aci înainte în limba maghiară. Drept aceea pe fie-care pachet de postă oficial scutit de porto, să stea scris numele oficiului, care trimite pachetul, și clausula scutirii de porto, în limba oficială a statului, în limba maghiară. Aceași ordonanță a primit și oficiile bisericesti din partea ministrului cultelor. Oficiile postale au primit din partea ministrului de comunicațiune însărcinarea ca cu ocaziunea predării pachetelor, să controleze strict esecutarea acelei ordinațiuni în urma căreia, acele scrisori oficiale, care nu corespund ordi-

națiunii, să se arate direcțiunilor postale dimpreună cu plicul, oficiile postale totuși au îndatorirea de-a primi pachetele oficiale fie ele în ori-ce limbă adresate, atunci când trimițătorul refuză ale lua înapoi, aceasta cu scopul ca espedarea pachetelor să nu sufere întârziere.

* (Premii pentru împușcarea animalelor sêlbaticice.) Pe baza budgetului fondului economic pentru anul curent, ficsat de câtră reprezentanța comitalui Sibiu și aprobat de câtră ministru, a hotărât comisiunea economică a comitatului Sibiu ca în puterea dreptului, ce îi compete, să pună premii pentru nimicirea animalelor și anume a lupilor și urșilor de pe teritoriul acestui comitat. În anul acesta să vor distribui premii până la suma de 300 fl. și anume: pentru un urs tinăr 4 fl., pentru un urs de cel puțin 1 an 6 fl., pentru o ursoaică de cel puțin 1 an 8 fl., pentru un puiu de lup (care suge încă) 2 fl., pentru un lup capabil de a fugi 3 fl., pentru o lupoaică capabilă de a fugi 4 fl. Cel- ce pretinde un premiu este îndatorat, ca cel puțin în decurs de 4 săptămâni după împușcarea animalului sêlbatic, se poată arêta pielea animalului proto-pretorului al cercului competent, respective magistratului orașenesc, și să dovedească prin o scrisoare a oficiului comunal respectiv, că animalul sêlbatic a fost împușcat pe teritoriul comitatului Sibiu. Pretorul suprem cercual, respective magistratul orașenesc dispun tăierea până la 8 cm. a piciorului dinainte a pielei arêtate, ceea-ce se face din motivul, ca una și aceeași piele să nu se poată aduce de două ori pentru primirea premiului, prin aceasta se esclude totodată obicinuita tăiere a botului, prin care se micșorează valoarea pelii. Autoritatea competentă din oficiu are să facă dincând în când vice-comitetul un raport despre arêtarea și tăierea pielii, amintind totodată și ziua, când aceasta sa făcut, ear vice-comitele va asigna primirea premiului la cassa comitatului, și cassa va și solvi suma pe lângă arêtarea cuitei timbrate și autentice.

* (Ce inghite Parisul?) Buletinul municipal din Paris spune, că acest oraș a consumat, în anul 1886, 12 milioane kilograme pește, 303,864 boi, 188,595 viței, 1,970,536 oi, 352,001 porci și 381,206 kilograme carne de cal, de măgar și de catir etc. Carnea de catir se vinde cu 70 bani kilogramul.

* (Emigrări.) În mai multe țuare din România se scrie despre emigrarea unui număr însemnat de muncitori țerani unguri și români. Ei rămân pe unde pot căpăta ceva de lucru, pentru că după cum mărturisesc întrebați fiind pe la locurile lor numai pot trăi, căci n'au cum să-și agonisească pânea de toate zilele. Țeranii români mai adaugă ca impuls pentru emigrare pe lângă sărăcie, și asupririle cele nesuferite din partea stăpânirii unguresci.

* (Bibliografic.) A apărut în Brașov, editura lui H. Zeidner „Istoria Ungariei” în legătură cu „Istoria universală” pentru scoalele populare de Silvestru Moldovan, profesor. Cartea e întocmită conform planului ministerial. Cuprinsul e următoriu: prefață; popoarele vechi; emigrațiunea popoarelor și venirea ungarilor; regii Ungariei din familia lui Árpád; întâmplările mai însemnate afară de

Ungaria (între anii 1000—1301 după Christos); regii Ungariei din familia deosebite (1301—1526 după Christos); întâmplările mai însemnate afară de Ungaria (între anii 1000—1526 după Christos); regii Ungariei din familia habsburgică (austriacă) și principii Transilvaniei; regii ereditari din familia habsburgică; întâmplările mai însemnate afară de Ungaria între anii 1526 până în zilele noastre. — Prețul 26 cr.

— „Scoala și Familia,” apare în Brașov Nr. 3 cuprinde următoarele: În aer liber; copii încă se fac odată oameni mari; din convorbirile unei mame; afacerile scolare în sinodul archidiecezan din Sibiu; cântece de primăvară, bibliografic; diverse.

— „Candela,” foaie bisericească-literară, apare în Cernăuți. Nr. 5 e de următoriu cuprins în limba română: Omiliile sf. Ioan Crisostom la epistola câtră români; epistolele canonice schimbate între Metropolia primațială din regatul României și Dalmației din incendintele ultimei alegeri și instalări a metropolitului primat din Bucuresci; cuvântare, ținută în ziua sf. trei Ierarchi; cronică.

— „Meseriașul român,” Nr. 9 conține următoarele: Societăți pentru încurajarea industriei naționale; despre bani, urmare; industria în România; foita Meseriașului; felurite pentru meseriași; sciri economice și industriale; diverse.

Din public. *)

Nu pentru prima dată s'au întemplat abusuri la împărțirea biletelor cu ocaziunea concertelor reuniunii române de cântări. și aceste abusuri produc atâta amărăciune în public, încât ea de multe ori strică plăcerea, pe care o produce concertul, și seamănă discordie în public.

Ni s'a anunțat, că biletele se vând în număr chronologic și fie-care primesc biletul în ordinea după cum se va presenta la cassă. Aceasta e o amăgire a publicului, căci și Duminecă la împărțirea biletelor, deși punct la oarele 11 am fost la cassă, cele două rânduri prime erau deja rezervate.

Întrebăm pe comitetul reuniunii: are cunoscință despre asemenea abusuri comise în numele densusului, și crede comitetul, că e chemat el a clasifica după rang publicul din Sibiu?

Cerem răspuns, ca să ne scim orienta pe viitoriu.

Mai mulți membri ai reuniunii.

Posta ultimă.

Din Murș-IIia cu datul 11/23 l. c. primim următoarea telegramă:

IIia toată e în apă, care crește mereu. În împrejurul întreg e o mare și infricoșată scenă.

*) Pentru cele publicate sub această rubrică redacțiunea nu e responsabilă. Red.

Loterie

Sâmbătă în 21 Maiu 1887.

Buda: 32 6 80 19 89

Nr. 529

[1596] 3—3

EDICT.

Toma Poplăcean gr. or. din Reșinari, carele de 5 ani de zile a părăsit pe legiuita sa muere Stana n. Cofora, se citează prin aceasta ca în termen de 6 luni dela prima publicare a acestui edict să se prezenteze înaintea subsemnatului, căci la din contră cerea de divorțiu a femeii se va pertracta și decide pe baza pribegirei lui.

Seaunul protopresbiterial gr. or. al Sibiului ca for matrimonial de I instanță.

Sibiu, 20 Martie, 1887.

Simeon Popescu,
protopresbiter.

[1598]

1—3

Publicațiune.

În 26 Maiu st. v. 1887
la 11 oare a. m., se va ținea

în sala scoalei gr.-orient. din Seliște, comitatul Sibiului, licitațiune minuendă pentru edificarea unui adaos la scoala din loc,

Aceasta să aduce la cunoscință publică cu acel adaos, cumcă fie-care licitant are să depună ca vadiu 5% din prețul de esclamarie statorit cu 4552 fl. 83 cr. v. a.

Oferte în scris și timbrate, provădute cu vadium și cu recunoascerea condițiunilor speciali să primesc de câtră președintele comitetului parochial din Seliște.

Planul, preliminarul de spese și condițiunile speciali stau spre vedere până în ziua de licitațiune la subscrisul președinte al comitetului parochial.

Seliște, 8 Maiu, 1887.

Liviu de Lemeny,
președ. al comitetului parochial.

Următoriu lui CARL HÜRSCH,

fabricant de postavuri acoperitoare și nepenetrabile de apă,

BUDA-PESTA

Carlsring 3,

recomandă magazinul seu bogat de toate soiurile de postavuri acoperitoare împregnate și nepenetrabile de apă, plane de rapiță, saci pentru bucate, pe lângă prețuri cât se poate mai eține.

[1599] 1—3